Dingsdag, 31 Maart 1835. No. 92.

VLISSINGSCHE COURANT.

Deze COURANT wordt gewijd driemaal in de Week uitgegeven, te weten: op Dingsdag, Donderdag en Zaterdag. De prijs derzelve in drie maanden is f 2,25, en franco per post f 2,75; de abonnementen worden voor niet minder dan drie maanden aangenomen; de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van ieder trimester.

De advertentiën worden berekend à 25 Cs. per regel, met uitzondering der Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f 1,50, en voor iederen regel daarboven 25 Cs; dezelve behooren des morgens vóór tien uren bij den Uitgever dezer te worden ingezonden, wil men die in het eerst uit te geven Nummer, geplaatst hebben.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 30 *Maart*. Men schrijft het volgende uit Luik: » Het dorp Jalhey, bij Verviers, is geheel door de vlammen verslonden. Zeer groote kleinsteden zijn gebeurd, niet vrouwen en kinderen, hulpeloos rond, zonder voedsel en zonder eenig vertroostend vooruitzigt, dat hunne ellende kan verminderen. Wanneer de Districts-Kommissaris zich tot het Gouvernement wendde, en ten behoeve van die rampzaligen de schandelijke belasting van 10 pCt., die het Ministerie voor de krijgstoerustingen tegen de Hollanders, der Natie heeft afgeperst, en die toch niet tot dat doeleinde gebruikt is, en die som onder de ongelukkigen werd verdeeld, dan zoude men het de lafhartige en hebzuchtige Senateurs nog kunnen vergeven, dat zij zich door listige Ministers het jawoord hebben laten afdwingen. Dit was het eenige middel, om de algemeene ellende te leenigen, want de publieke weldadigheid schijnt met de Hollandsche tirannij vertrokken te zijn. De Dagbladschrijvers hebben zich allen beijverd, het medelijden hunner geabonneerden in te roepen. Maar helaas! die geven *kunnen*, en in de laatste tijden veel *ontvangen* en niets *gegeven* hebben, zeggen allen: *hetgeen goed is om aan te nemen, is nog beter om te bewaren*. Men zegt, dat de Koning 300 franken aan den Gouverneur heeft gezonden. Hij doet er 90,000 verdansen, schenkt er 20,000 aan eenen Engelschen paardenkooper, die hem met opene oogen bedriegt; en 300 franken worden door eenen Koning aan ruim 600 zijner rampzaligste onderdanen geschonken, wier toestand de ongevoeligste zielen tranen zullen doen ontvlieden. Wat blijft den ongelukkigen over, indien hij geene hulp van den troon kan verwachten? Indien de weldadigheid van de aarde verbannen was, moest men dezelve in het hart der Koningen wedervinden. Men vond die ook voorheen in het hart van eenen menschenvriend, die den naam van Koning verdiende; geene hulpbehoevende riep te vergeefsch *zijn* medelijden in; ging hij *hem* om hulp smeeken, hij kwam vertroost terug; dat was een Koning! Maar nu... Doch stil: de uitboezemingen van ons hart, van ons berouw, van ons vervlogen geluk, zijn immers misdadig. De Minister *Lebeau* heeft er immers schavot en gevangenis voor gesteld. Wij zwijgen en lijden, doch het meest bij omstandigheden, die ons, op het door ons afgelegde pad, doen terug zien, ons met schaamte en berouw de oogen doen nederslaan, en doen bekennen, dat een aantal booswichten onder vele nationale deugden, ook de Goddelijke deugd, de *weldadigheid*, van onzen grond hebben verbannen.

— De zoo zeer vereerde Generaal *Mina*, die de bewondering der Engelsche en den lof der Fransche natie, zoo verkwistend werd toegezwaaid, wordt thans, na de nieuwe bewijzen zijner tijgerachtige bloeddorstigheid, zijner onmenschlijke dwinglandij, van ieder edeldenkend krijgsman, van ieder mensch, diep veracht, en zijnen naam met afschuw gelezen.

Goede overleveringen worden zoo spoedig niet vergeten, er ontbrak zoo als men ziet aan *Mina* niets dan een ruim veld en meer krachtdadige middelen, om in Navarre de ijzingwekkende tooneelen van Lyon en de Vendée te vernieuwen, de *wezenlyke oorlog* voor hem is moord, plundering en brandstichting; bij elk ander mensch zoude men mogelijk hierin niets anders zien dan de opwelling van een oogenblikkelijke gramschap; maar bij den man, die de geheele bevolking van Castelfollit wreedaardig deed vermoorden, bewijst het een vast plan, waarvan de uitvoering slechts door buitenlandsche hinderpalen tegen gehouden kan worden; terwijl *Karel V* de gewonden van Los Arcos onder zijne bescherming neemt, bezoedelt *Mina* zich met zulke gruwelen, en doet het onschuldig burgerbloed tot voor Gods regterstoel om wraak schreeuwen. *De wezenlyke oorlog!* dit verschrikkelijk woord zal door Europa weergalmen, en zal vervloekend op het hoofd der kanibalen nedervallen, die hetzelve in uitvoering brengen en de schimmen der vermoorden vooral hen vervolgen, die de moordenaars in het geheim aanmoedigen, bezoldigen en ondersteunen; zonder hen was den worstelstrijd geëindigd. Het schoone en volkrijke dorp Lacaroz werd op bevel van dat monster, geheel afgebrand. Hij beschouwde lachend de brandende huizen, even als *Nero* den brand van Rome; hij waakte overal voor de rigtige uitvoering zijner bevelen, liet de vlugtende inwoners dwars door de vlammen en het brandende puin tot voor zijne kolonne jagen, even als het slagtvee vijf aan vijf koppelen, vervolgens liet hij die ongelukkige weerlooze loten, welk vijfde hunner ter slagtbank zoude worden geboerd, en, terwijl de ijselijkste doodsangst die rampzaligen martelde, schoen hij zich even als *Commodus*, in hunne folteringen te verheugen.

En zoo een bloedhond noemt men een groot veldheer! neen, een edelaardig krijgsman zal nimmer eenige achting aan den man schenken die zich met gruwelen bezoedeld, waarvoor zelfs struikroovers sidderen. Wat hadden de ongelukkige inwoners van Lacaroz gedaan? zij waren Navarezen en hun dorp bedekte Elisonda. Spanjaarden, Don *Francisco Ferdinando de Toledo*, Hertog van Alba, riep in 1573 te Brussel uit: *vernietig alles wat hindert, het is beter over een vernietigd land te heerschen dan in het geheel niet te heerschen: Mina doet* in zijn eigen vaderland, hetgeen *Alba* in de Nederlanden *wilde* doen, wie is nu snooder en bloeddorstiger?

— Men verzekert, dat bij de Regering het ontwerp zou bestaan, om nopens het wapen der Artillerie van ons leger zoodanige beschikkingen te nemen, dat de Artillerie-Schutterij, welke tot heden nog in dienst is gehouden, binnen kort in het onbepaald verlof zal kunnen deelen, hetwelk, sinds de helft des vorigen jaars, reeds aan de Infanterie-Schutterij is toegekend.

— Volgens bijzondere berigten uit Engeland, heeft de beruchte *O'Connell* zich als een der verdedigers van de aangeklaagden in het monsterproces te Parys, doen inschrijven. Hij heeft de taak op zich genomen den Heer *Cavaignac* te verdedigen en zal zich vóór de opening der zitting te Parys bevinden; ook den Heer *Gendebien*, een der Brusselsche Senateurs zal zich derwaarts begeven om de beschuldigden te helpen verdedigen.

— Te Emden is den 12 dezer, op den korenmolen aldaar, een zeer opmerkelijk geval gebeurd. De zoon van den molenaar, een zestienjarige knaap, *Harm Jansen Schroder* geheeten, had zich, zonder weten van zijn vader, uit den molen verwijderd. Om bij zijne terugkomst zijnen misslag weder goed te maken, snelt hij naar den omgang en klimt op de hekken der molenroeden, om eenig aldaar vereischt werk te verrigten. Op dat oogenblik laat de vader, die met den knecht binnen bezig was, en niet wist dat zijn zoon, midden aan eene der roeden, op de hekken stond, den molen los. De jongeling, de beweging voelende, strengelt zich met de armen en een zijner beenen (het ander, dat beschadigd was, had hij niet tot zijnen wil,) in de hekken vast, en wordt in dien toestand meer dan honderd malen rondgeslingerd. Hij behield hierbij niet alleen zijn bewustzijn, maar ook tegenwoordigheid van geest genoeg, om tot sein zijner aanwezigheid en gevaar, zijn hoofddeksel naar beneden te werpen. Vader en moeder door voorbijgangers gewaarschuwd, ijlen eindelijk naar buiten, en de eerste heeft insgelijks bezonnenheid genoeg, om, uit vrees dat het plotseling stilstaan van den molen zijnen vermoeiden en bedwelmenden zoon naar beneden zou werpen, eerst langzaam, en na eenige omdraaijingen, de wieken te doen ophouden, op het oogenblik toen de jongman het naast aan den grond gekomen was, alwaar hij behouden en onbeschadigd in de armen zijner moeder ontvangen werd.

— In de *Gazette van Gent* leest men het volgende: » Er bestaat eene groote verkoeling tusschen het Hof van Holland en het Kabinet van Londen. Koning *Willem* is misnoegd over zekere voorstellen van schikking, welke Lord *Wellington* hem gedaan heeft. Die Minister heeft daarom het zenden van een Gezant naar den Haag uitgesteld. Van zijn kant heeft het Haagsch Kabinet verklaard, dat het nooit zoude bewilligen de onderhandelingen te hervatten, ten opzigte van Belgie, alvorens er een Gezant in den Haag aangekomen zoude zijn."

RUSSISCHE BERIGTEN.

PETERSBURG, *den* 11 *Maart*. De stoombooten tusschen Lubeck en deze stad hebben in het vorige jaar 2100 reizigers overgebragt. Het zuiver gewin der stoomboot-maatschappij beloopt 283,860 roebels.

— Te Warschau is het zoogenaamde Muzelmansche kavallerie-regement aangekomen. Het bestaat uit bewoners der Transkaukasische Provincien en vooral uit Kurden, die de Mahomedaansche Godsdienst belijden. Zij zijn gewapend met Janitsaren-geweren en sabels; alle wapens zijn met zilver beslagen. Een gedeelte der manschap draagt bogen en pijlen. Dit regement heeft in weinige maanden eene streek lands van 400 mijlen, van den Ararat tot Warschau afgelegd, zonder eenigzins vermoeid te zijn. De oudsten dezer ruiters dragen zware baarden, en allen zijn bruin van kleur. Hunne dragt is Persisch-Tartarisch. Velen zijn niet alleen met eereteekens voorzien, die zij in den Turkschen oorlog hebben bekomen, maar dragen ook zilveren en gouden medailles met het beeld des Keizers om den hals.

ENGELSCHE BERIGTEN.

LONDEN, *den* 25 *Maart*. De beraadslagingen in de zitting van het Lagerhuis van den 23 hebben zich door bijzondere hevigheid en verregaande persoonlijke twisten gekenmerkt. De heer *Roebuck* heeft daarbij den Minister *Peel* scherp gegispt, dat hij de vrijheid der parlementaire beraadslagingen had aangerand, door aan den heer *Hume*, ter zake van eenige door dezen gebruikte uitdrukkingen, eenen brief te zenden, die veel naar eene uitdaging geleek. De Minister *Peel* merkte daarop aan, dat het geschil tusschen hem en den heer *Hume* in der minne bijgelegd was, en de zaak scheen dus afgedaan; maar in den verderen loop der zitting is de kolonel *Evans* daarop, op eene voor den Minister vrij grievende wijze, teruggekomen. De heer *Barron* is zoo ver

gegaan van te zeggen, dat de tegenwoordige Ministers op eene schandelijke wijze alle hunne vroeger luide verkondigde beginselen verkrachtten en slechts door lage win- of heerschzucht konden gedreven worden. Deze uitdrukkingen veroorzaakten veel opschudding, en de twist eindigde niet, dan nadat de Voorzitter den heer *Barron* gedwongen had, om zijne gezegden weder in te trekken. De heer *Finn* heeft voorts in die zitting het besluit doorgedreven, om een opzettelijk onderzoek naar de wettigheid der Oranje-clubs of genootschappen van heethoofdige Protestanten te doen.

Den 24 heeft Sir *Robert Peel* een ontwerp van wet, wegens den afkoop van geestelijke en andere tienden in Engeland, bij de Kamer ingediend. De bepalingen daarvan zijn zeer ingewikkeld, doch gaan uit van het beginsel, dat deze afkoop vrijwillig moet zijn, en dat het bedrag daarvan zich naar de graanprijzen zal regelen. Bij diezelfde zitting is met 161 tegen 130 stemmen het benoemen eener kommissie doorgedreven, die omtrent de verkiezing van een Parlementslid te Chatham, waarop zekere kolonel *Fremenhere*, bevelhebber dier plaats, eenen onbehoorlijken invloed zou hebben uitgeoefend, onderzoek moet doen. De Minister *Peel* verzette zich wel niet regtstreeks, tegen de benoeming dezer kommissie, maar achtte dezelve toch noodeloos en ongepast.

Ten gevolge van alle deze opgeworpene geschillen, vordert de behandeling der begrooting in het Lagerhuis slechts zeer weinig. De tegenpartij schijnt zich bij voortduring te vleijen, van bij de behandeling van het voorstel van Lord *John Russell*, over het gebruik maken van de overtollige inkomsten der Protestantsche kerk in Ierland, tot andere dan geestelijke einden, eene beslissende overwinning op het Ministerie te zullen behalen. De beraadslaging over dit gewigtig punt is thans stellig op den 30 Maart bepaald. De *Morning Herald* laat insgelijks vrees blijken, dat die beraadslaging ongunstig voor het bestuur zal afloopen, en voegt er bij, dat hetzelve niet zoo vast gevestigd is, als de ware vrienden des vaderlands wenschen.

— Men verneemt, dat Lord *Cowley* benoemd is tot Engelsch Gezant te Parijs, Lord *Jersey* te Petersburg en Lord *Stuart de Rothesay* te Konstantinopel. Laatstgenoemde was in de plaats van Lord *Ponsomby*, en wordt beschouwd als de eenige Britsche Staatsman, geschikt om de Turksche aangelegenheden in haren geheelen omvang naar behooren te besturen. Deze menigvuldige veranderingen van personen, welke voorzeker niet alle de wijze van zien van hunne voorgangers aankleefden, werden niet algemeen goedgekeurd.

— Een brief van den 17 ll., uit Maltha ontvangen, behelst, dat alle schepen, geschikt om zee te bouwen, waren uitgevaren naar de Levant. Het eskader werd aldaar vooreerst niet terug verwacht.

— Eene paketboot, in de haven van Milford aangekomen, heeft aldaar de tijding aangebragt, dat Amerika den oorlog aan Frankrijk zoude verklaard hebben. Dit werd verhaald op gezag van den kapitein van het Amerikaansche fregat *de Superb*, welke gemelde paketboot in zee had ontmoet. De wijze, waarop dit berigt was ontvangen, gaf aan hetzelve weinig vertrouwen, daar de Amerikaansche scheeps-kapiteins meermalen verdichte tijdingen hadden verspreidt. Echter leest men in de *Hampshire Telegraph:* » *Portsmouth*, zondag-morgen 22 Maart. Uit Bristol vernemen » wij, dat eene Amerikaansche paketboot te Cork is aangeko- » men, met de tijding, dat Amerika den oorlog aan Frankrijk » heeft verklaard. Dit nieuws is ons over Milford ter hand ge- » komen." Wij hebben de beste redenen te gelooven, dat het Gouvernement geene tijding van dien aard ontvangen heeft.

(*Weekly Messenger.*)

— Officiële tijdingen, in Engeland aangekomen, behelzen, dat de zaken aan de Kaap de Goede Hoop eene betere wending hebben gekregen. De Kaffers waren bijna geheel ten onder gebragt en de rust was aldaar hersteld. Het verlies der blanke inwoners was nog niet bekend; men vreesde echter, dat hetzelve vrij aanzienlijk zoude zijn.

FRANSCHE BERIGTEN.

PARIJS, *den* 26 *Maart*. Men zegt, dat er reeds donkere wolken aan den ministeriëlen gezigtéinder opkomen. De Heer *Thiers* schijnt zijne biezen te willen pakken. (*Gaz. v. Gent.*)

— Een inwoner van Avignon heeft, bij zijn overlijden, het volgende testament gemaakt: » Aan dengenen onzer landlieden of daglooners, die de meeste levende kinderen zal hebben, mits den vader de Roomsch-Katholijke godsdienst belijde, in den omtrek van Avignon geboren en woonachtig is en van zijn handwerk bestaat, een jaarlijks pensioen van 200 guldens, hetwelk hem met den eersten van elk jaar voluit zal betaald worden, gedurende zes achtereenvolgende jaren; een genoegzaam tijdsverloop, om zijn huisgezin in staat te stellen dezen onderstand te kunnen derven; na verloop van welke zes jaren het gezegde pensioen zal worden overgemaakt aan eenen anderen armen landbouwer, het talrijkst huisgezin hebbende, welke ook, gelijk de eerste, op het einde van dien termijn zal ophouden er genot van te hebben, om het aan eenen derden te overhandigen, en alzoo tot aan het einde der wereld, van 6 tot 6 jaren, op de voorwaarden, aan den eersten pensioentrekker voorgeschreven. Men zal slechts de wettige kinderen in aanmerking nemen, en ingeval er twee huisgezinnen mogten zijn, die even veel kinderen hebben, zal dit, waar de meeste minderjarigen zijn, den voorrang hebben."

— Voor eenige dagen heeft een zonderlinge aanslag te Averdan plaats gehad. Een hoefsmid, twist met zijne vrouw gekregen hebbende, heeft getracht haar van de tong te beröoven; eerst wilde hij dezelve met zijne vingeren uittrekken; maar, na vruchteloose pogingen, wilde hij dezelve met een scheermes uitsnijden. De vrouw rukte hem het mes uit de hand en wierp het op straat. De buren, op haar geschreeuw toegesteld zijnde, hebben den man gevat, en hem voorloopig in eenen kelder gesloten; maar toen de gendarmes kwamen, was hij ontsnapt.

— Na de buitengewone rijzing, welke alle fondsen zoo lang zonder eenige schijnbare oorzaak hadden gevolgd, was het niet te verwonderen, dat de realisaties van dien aard, zoo groote reactie zouden te weeg brengen. Intusschen heeft men ook heden (25 Maart) getracht de achteruitgaande beweging onzer fondsen, door allerhande tijdingen te verklaren. Men zeide, dat het Gouvernement per telegraaf eene depêche van den Generaal *Harispe* ontvangen had, meldende, dat de Generaal *Mina*, door zijnen jongsten uitval geheel afgemat, gevaarlijk ziek was geworden en dat men aan zijn behoud wanhoopte. De Generaal *Harispe* voegt er bij, dat de Carlisten, den toestand van *Mina* kennende, zich tegen het oogenblik van zijnen dood, tot eenen algemeenen aanval voorbereiden. Hij vraagt derhalve instructien voor het geval, dat de chef der constitutionele troepen kwam te overlijden.

Ook wilde men de lagere Londensche koersen in verbrand brengen met eene op handen zijnde verandering van het Engelsche kabinet.

DUITSCHE BERIGTEN.

WEENEN, *den* 17 *Maart*. De huldiging des Keizers, als Keizer van Oostenrijk, is op den 20 April aanstaande bepaald. De krooning zal later plaats hebben. De dag van huldiging zal een nationaal feest wezen: er zullen openbare vermakelijkheden worden gehouden; de schouwburgen zullen gratis spelen, en de Hoofdstad zal worden geïllumineerd.

FRANKFORT, *den* 23 *Maart*. Uit Grainburg, aan den Donau, meldt men dd. 27 Februarij het volgende:

» Kort geleden heeft in het naburig Hongarije een zonderling geval plaats gehad. Bij eene onlangs gehoudene beerenjagt werd met vele moeite eene oude kwaadaardige beerin gedood, en naauwelijks was dit geschied, toen een twaalfjarig geheel verwilderd meisje uit het kreupelbosch te voorschijn drong en zich met een verschrikkelijk geschreeuw over de doode beerin heen wierp. Na herhaalde pogingen met uitgeworpen touwen en strikken, gelukte het eindelijk dit wilde meisje te vangen. Uit ingewonnen berigten verkreeg men welras de zekerheid, dat het aan eene boerin toebehoorde, die voor 12 jaren haar kind had verloren, zonder sedert immer een spoor van hetzelve te hebben gevonden. Eene zekere Gravin *Erdodi* heeft dit schepsel, dat in den beginne niets anders nuttigde dan wortelen, honig en raauw vleesch, tot zich genomen, en men is zeer verlangend te weten, of, wanneer rede en beschaving bij dit kind zich ontwikkelen, er alsdan ook nog herinneringen en begrippen omtrent haar vorig leven zullen ontwaken."

— Den 4 Maart is de kapel van *Notre Dame* te Zug eene ongelukkige gebeurtenis van vroegere eeuwen godsdienstig herdacht. Den 4 Maart 1435 deed het meer in een oogenblik twee straten van de oude stad verdwijnen met torens, huizen en muren; zestig personen verloren daarbij het leven. Het onderaardsch geluid, hetwelk zich nu en dan onder de oude stad doet hooren, en vergeleken kan worden met het rijden van een zwaren wagen, doet vreezen, dat die gebeurtenis zich wel eens kon hernieuwen.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 30 *Maart*. Sedert den 27 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd: *Anna*, H. W. Groenhoff; *de Vrouw Nantina*, B. H. Saathoff, beide van Embden, met haver; *Resolution*, M. N. Karebeek; van Koppenhage, met teer en pik; *the Attwood*, R. Stanghton, van London; *Diana*, J. H. Ricke, van Hull; *Brigitta*, J. Pietersen, van Riga, alle drie met stukgoederen; *Aurora*, A. Holder, van Gothenburg; *Speculation*, H. C. Smidt, van Frederikshald; *Wennemo*, P. Johnson, van Osterrusoer; *Elisabeth Sophia*, N. Lorentzen, van Frederikshald, alle vier met houtwaren; *der Union*, H. Hohorst, van Bremen, met haver; *Ingeborg Christina*, J. N. Warnar, van Lubek, met potasch; *die gute Hoffnung*, D. J. Geyker, van Leer, met koffij.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar zee gezeild: *De Koophandel*, C. Neurenberg, van Vlissingen naar Rotterdam, met koffij en suiker; *de Stad Lingen*, T. Schipman, naar Almeira, met ballast; *Nephtunia*, F. Pieters, naar London; *Dapper*, W. Dickinson, naar Hull, beide met schors en vlas; *Henriette*, P. Beniets; *Medusa*, Kustermeijer, beide naar Exeter, met schors; *Elisabeth*, W. Russel, naar Hull, met vlas en hennep; *die beide Frauen*, H. Ehlers, naar Koppenhage, met stukgoederen; *Caledonian*, M. Mingers, naar Schotland, met schors en vlas; *Boston*, J. Bogardus, naar Roseli; met ballast; *l'Hirondelle*, C. Willaert, naar Valparaiso, met stukgoederen, *de Onderneming*, D. Eeltiens, met stukgoederen en ballast, van Vlissingen naar Batavia.

Advertentien.

VERKOOPING binnen Vlissingen, op *Dingsdag* den 7 April 1835, des voormiddags om 10 uren, op den Nieuwendijk, van het aldaar met zeeschade in de Haven liggende gekoperde Amerikaansche BRIKSCHIP, genaamd *Progress*, van Boston, Kapitein *Joseph Easterbrooks*, benevens deszelfs INVENTARIS, bestaande in een goed stel Zeilen, Ketting-Kabels, waaronder eene nieuwe, dik 1 duim, lang 100 vademen, een nieuw Kabel, eene nieuwe Paardelijn, Ankers, Wand, Rondhouten, Touwwerk en hetgeen meer zal worden gepresenteerd. Daags voor de Verkooping voor een ieder te zien.

Intusschen informatie te bekomen bij den Heer *J. Borymans* en den Heer *J. Smith*, Commissionairs aldaar. Brieven franco.

VERKOOPING binnen Vlissingen, aan het Vendubuis op de Bierkaai, Wijk D. N°. 20, bewoond bij Monsieur *F. Wissel*, op *Dingsdag* en *Woensdag* den 7 en 8 April 1835, telkens des voormiddags om 10 uren, ten overstaan van den Notaris *A. van der Swalme*, van eene groote partij MEUBILAIRE GOEDEREN, als Bedden, Dekens, een Matras, eene Secretaire, Commodes, Stoelen, Tafels, penant-Tafels, Spiegels, Ledikanten, Prenten met Glas en Lijsten, Tafellakens en Servietten, Koper, Tin, Ijzerwerk, Porcelein, Glas- en Aardewerk, Verlakt Goed; eene groote partij MANS- en VROUWEN-KLEEDEREN, gemaakt LINNEN, twee MANGELS, en wat er meer zal worden te koop gepresenteerd.

Alles daags voor de Verkooping voor een ieder te zien.

Ter Drukkerij van M. A. MAHNK.